

Arrest

nr. 171 250 van 4 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BRAEM, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de plaats Galcad, hoofdplaats van het gelijknamige district, in de provincie Galgaduud. In dat dorp verbleef u sinds uw geboorte tot uw vertrek. U verliet Somalië op 20 maart 2015, daarna verbleef u in Nairobi, Kenia, tot u per vliegtuig vertrok op 15 mei 2015. U kwam aan in Europa op een onbekende plaats. Tot slot was u zes uur met de trein onderweg naar België waar u aankwam op 16 mei 2015 en op 18 mei 2015 asiel aanvraag. U verklaart gevlucht te zijn voor uw ex-man, tevens uw neef aan vaderszijde, M.I.H., een lid van de terreurorganisatie Al-Shabaab. U kreeg drie kinderen met M.I.H.; Mo., K. en S..

Toen u er achter kwam dat hij een lid van A-S was scheidde u, met uw vader, A.H., en een oom als getuigen. M.I.H. ging toen akkoord en vertrok uit Galcad, maar zei erna dat jullie niet officieel gescheiden waren volgens de Islam. In 2013 huwde u met een andere neef, A.A.O.. In maart 2015

kwam M.I.H. terug naar Galcad, hij vermoordde uw vader en schoot ook op u, terwijl u met uw zoon Khalid op de arm om suiker ging. M.I.H. ontvoerde u en nam u mee naar BudBud, een dorp ten noorden van Galca. Hij mishandelde u en u hield er een gebroken arm en een gebroken tand aan over. U was toen twee maanden zwanger van A.A.O., u verloor het kind door de mishandeling. U werd verzorgd door mannen van Al Shabaab. Ze gaven u spuiten en verzorgden uw arm op de traditionele manier. U ontsnapte uit BudBud toen M.I.H. zei dat hij uw kinderen ging ophalen in Galcad. Op aanraden van uw tante, H., vluchtte u het land uit, ondertussen vluchtte A.A.O., samen met uw kinderen en uw tante naar Mogadishu.

Eens in België raakte u zwanger van een Somalische man, A.M.A., die volgens u een verblijfsstatuut heeft en ongeveer veertig jaar oud is. U verklaarde ook dat u niet wil dat deze man uw ongeborn kind erkend.

U legde geen documenten neer om uw asielrelaas te ondersteunen, wel gaf u documenten af die bewijzen dat u zwanger bent, iets wat door het Commissariaat-Generaal niet in twijfel wordt getrokken.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart ongeveer 30 jaar oud te zijn (CGVS p. 4) en altijd in hetzelfde dorp, Galcad, gewoond te hebben, maar er dient te worden vastgesteld dat u erg op de vlakte blijft over uw afkomst en overgaat tot verklaringen die niet geloofwaardig zijn omtrent uw regio van afkomst. Aldus kan er geen geloof gehecht worden aan uw afkomst uit Galcad en kan hierbij uw Somalische nationaliteit worden betwijfeld.

Zo dient te worden opgemerkt dat u wat algemeenheden over Galcad kent zoals waterputten, een school, markten, een hospitaal en een hotel (CGVS p.19), maar wanneer u gevraagd wordt naar meer details over uw persoonlijke leefwereld, verzinkt u in vaagheden en ontwijkt u de vragen of ketst u een vraag terug. U gaat systematisch over op dit procedé. Doorheen uw verklaringen op het Commissariaat-generaal (CGVS) maakt u uw socio-politieke kennis, uw geografische kennis als uw kennis van het landbouwbestaan nooit concreet.

Met betrekking tot uw geografische kennis is het vooreerst duidelijk dat u de grootte van de plaats Galcad niet kan inschatten. Uit de beschikbare informatie op het CGVS blijkt dat Galcad een dorp is, waar ongeveer 600 à 900 mensen wonen in een straal van 7 km rond het centrum, het is dus geen stad. Dat u niet exact weet hoeveel mensen er wonen is niet verwonderlijk, maar u geeft aan het helemaal niet te weten en zegt dat het er wel veel zijn (CGVS p.20) (zie informatie administratieve dossier). Tevens blijft er bij dat het hotel dat u aangaf als referentiepunt een uur wandelen is van uw huis. Wanneer u geconfronteerd wordt met deze afstand en gevraagd of Galcad dan een grote stad is, antwoordt u van "dat kan" en zegt u dat u nooit in het hotel binnen geweest bent (CGVS p. 20). U ontwijkt dus duidelijk de vraag; het feit dat u er nooit binnenging, neemt natuurlijk niet weg dat u kan weten hoe ver het ligt van uw huis.

Ten tweede, wordt u tot vier maal toe gevraagd naar de wijken van Galcad. Telkens antwoordt u met dorpen in de buurt. U weet wat een wijk is, want u geeft zelf de wijk waarin u woont, Halimo Hiti, wanneer u uiteindelijk gevraagd wordt hoe u omschrijft waar u woont (CGVS p. 19). Echter zowel op de vragen er voor als erna antwoordt u telkens met dorpen in de buurt (CGVS p.19) zoals Ali Afrah en BudBud. U geeft bovendien aan dat die respectievelijk twee uur en vijf uur rijden zijn (CGVS p.19). Op de kaart waarover het CGVS beschikt ligt BudBud slechts een vijftien à twintigtal kilometer ten noorden van Galcad, zelfs in de slechtste omstandigheden kan dat geen vijf uur rijden zijn (zie informatie administratieve dossier). Hier zit dus een dubbele tegenstrijdigheid; u kent de wijken niet dus u geeft dorpen maar u kan de afstand tot die dorpen ook helemaal niet inschatten. Er wordt u zelfs gevraagd of er plaatsnamen zijn in Galcad, om de vraag naar wijken nogmaals duidelijker te maken, maar u antwoordt gewoon "nee" (CGVS p. 20). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze gebrekkige kennis en vreemde inschatting van de grootte van Galcad gaat u opnieuw over tot een tegenstrijdige verklaring; u mocht nooit buiten komen, dus u kent de wijken van de stad zelf niet, maar wel de dorpen errond (CGVS p. 21):

Ten derde dient te worden opgemerkt dat telkens er u gevraagd wordt om een omschrijving van wat u tegenkwam onderweg van en naar referentiepunten in uw dorp te geven, u opnieuw vaag blijft of de vraag ontwijkt. Zo kaatst u eerst de vraag terug, dan kan u niet omschrijven wat u tegenkomt op een afstand die u zelf omschrijft als 'niet zo ver' en tot slot antwoordt u niet op de vraag (CGVS p. 20). Tijdens het gehoor op het CGVS reageert u op de vraag "Als u van bij u thuis, naar de melkmarkt ging, wat passeerde u dan?, met "Hoe?".

Hierna wordt de vraag gesteld "Stel u voor, u wil melk, u zei daarnet dat er een melkmarkt is, u wandelt ernaar toe, wat komt u tegen?", waarop u antwoordt met "Gewoon de weg, als je naar rechts gaat ga je naar rechts, als je naar links gaat naar links. Rechtdoor, dan naar links, dan naar rechts en dan ben je er

al bij de melkmarkt. Dat is er niet zo ver van." Hierop wordt u gevraagd "Zijn er voor de rest opvallende gebouwen?" en u verklaart het volgende "Gewoon de weg volgen, zoals ik al zei, ik mocht niet vaak buitenkomen, meestal werd er gebracht wat ik nodig had." Deze vaagheden zijn vooral opmerkelijk omdat u verder zelf aangaf dat u naar de markt ging, daarop ontwijkt u opnieuw de vraag over wat u tegenkwam, zelfs wanneer u expliciet met het ontwijken geconfronteerd wordt (CGVS p. 21). Op de vraag tijdens het gehoor op het CGVS "Ik kan me voorstellen dat u soms iets buiten rijst of suiker nodig had, kledij bijv, waar ging u die dan kopen?", reageert u "Hij ging met mij mee M.I.H. en de kinderen ook." Dan wordt u gevraagd "Naar waar dan?" en u stelt "Voor echt grote boodschappen ging hij mee, enkel de kleine dingen haalde ik bij de winkel.". Wanneer de ondervraag u erop wijst dat u de vraag ontwijkt, antwoordt u "Er zijn twee markten, de melkmarkt en de veemarkt. Begrepen?". Wanneer u dan uiteindelijk de markt toch omschrijft geraakt u niet verder dan de algemene omschrijving: mensen kunnen er dingen eten en er wordt bloem en suiker verkocht (CGVS p. 22). Het is ongeloofwaardig dat u deze eenvoudige dingen uit de dagdagelijkse leefwereld niet kan beschrijven.

Overigens wanneer u naar dorpen gevraagd wordt die iets verder liggen, maar binnen hetzelfde grotere district El Dher geeft u aan ze niet te kennen (CGVS p. 34). Het is vooral erg opmerkelijk dat u het dorp Masagaweyn, waar de grote weg uit Galcad naar toe loopt, niet kent. U denkt zelfs dat Masagaweyn een provincie is (CGVS p. 34). Zoals hierboven al aangetoond krijgt u verschillende malen de kans om uw kennis te illustreren of te verduidelijken. Wanneer u gevraagd wordt om meer details te geven over uw dorp, zwijgt u zelfs gewoon (CGVS p. 20):

Verder dient te worden vastgesteld dat ook uw kennis over de lokale situatie erg beperkt is. Zoals eerder vermeld, u verbleef uw ganse leven in hetzelfde dorp, dat is dertig jaar. Bovendien, woonde ook uw volledige familie in dat dorp. Er kan dus van u verwacht worden dat u het niet houdt op oppervlakkige verklaringen. Wanneer u bijvoorbeeld gevraagd wordt om een recent clanconflict te vermelden, antwoordt u met een conflict tussen Al-Shabaab en de militie Ahlu Sunnah Wal Jama'ah in 2010. Dit zijn, zoals u zelf aangeeft, religieuze organisaties (CGVS p.6). Er wordt u daarop gevraagd of u weet heeft van eerdere conflicten. U haalt een conflict aan tussen twee subclans van de Abgal, Ali Kaaf en Diblawe, maar u weet er niets over, geen jaartal noch reden (CGVS p.6). Aangezien u zelf tot één van deze clans behoort, de Ali Kaaf, zou u daar op zijn minst wat meer concreets over moeten kunnen vertellen.

Wanneer u gevraagd wordt naar de opeenvolgende machthebbers in uw dorp gaat u terug over op hetzelfde procedé van eerst terugkaatsen en dan ontwijkend antwoorden (CGVS p.18). Op de vraag "Sinds uw geboorte, wie is er opeenvolgend aan de macht geweest?", stelt u dit op een andere manier te vragen. Op de vraag "De burgeroorlog in Somalië wanneer was die?", reageert u met "Welke? Tussen wie?". Hierna wordt u gevraagd "De vroegere overheid in Somalië, wie was dat?", beweert u "De overheid van M. Siad Barre?" en u voegt toe "Adan Adde ken ik ook en Abdirachid Shermake". U blijkt niet te weten wanneer Abdirachid aan de macht was noch wie er ten tijde van Siad Barre de macht had in Galcad. U geeft aan dat u zich Ahlu Sunna en Al Shabab en de Islamitische rechtbanken kan herinneren, maar u blijkt niet te weten in welke periode de Islamitische Rechtbanken het voor het zeggen hadden. U haalt een president en een premier uit de jaren zestig van de vorige eeuw aan. U bent nu dertig, maar het vroegste wat u zich kan herinneren zijn de Islamitische Rechtbanken, waarover u trouwens geen verdere kennis heeft. U geeft zelf aan dat die acht jaar geleden aan de macht kwamen, toen was u al 22. Er kan dus van u verwacht worden dat u ook kennis heeft over de situatie in Galcad voor 2007. Het is ook opmerkelijk dat u zelf eerder aangaf dat Al-Shabaab in 2007, dus acht jaar geleden, al aan de macht was (CGVS p.12). Op de vraag of dat onder dezelfde structuur was als nu, geeft u aan van wel, maar u praat hier niet over de eventuele overgang tussen de Islamitische Rechtbanken en Al Shabab (CGVS p.12).

Het is nog frappanter dat u aangeeft dat Kabo Kutukade als sinds 2007 de leider was van Al Shabab in Galcad (CGVS p. 12). Uit de beschikbare informatie op het CGVS blijkt dat Kabo Kutukade slechts in 2010 werd aangesteld als algemeen hoofd van de Galgaduud regio voor Al-Shabaab (zie informatie administratieve dossier). Buiten uw man en Kabo Kutukade (CGVS p. 12) blijkt u geen namen van leden van Al-Shabaab te kennen (CGVS p.23). Wanneer u naar namen gevraagd wordt omschrijft u slechts een algemene omschrijving van het uiterlijk van een Al-Shabaab strijder (CGVS p. 23). Voor iemand die jaren onder een Al-Shabaab regime leefde én dat regime tot in haar huis moest ondergaan is het erg vreemd dat u niet verder raakt dan een algemeen gekende naam en een algemene omschrijving van het uiterlijk van Al-Shabaab-leden. Van iemand die samenleeft met een Al Shabaablid, en erna door dezelfde man 15 dagen vastgehouden wordt in een Al Shabaab-kamp, kan verwacht worden dat ze op zijn minst een aantal bijnamen van leden of van sheikhs kan geven.

Zeker omdat u ook verklaart dat uw verwondingen én uw miskraam verzorgd werden door leden van Al-Shabaab (CGVS p.29), waaruit blijkt dat u toch in nauw contact stond met hen. Over het verschil tussen Al Shabab en Ahlu Sunna Wal Jama'ah blijft u bovendien erg op de oppervlakte (CGVS p. 7). U geeft aan dat het laatste conflict in 2010 (CGVS p. 7) was, maar de informatie waarover CGVS beschikt, stelt

dat er in 2012 nog een conflict was tussen Alhu Sunna en Al Shabaab en dat in 2013 er een conflict was tussen inwoners en Al Shabaab (zie informatie administratieve dossier). Het is onaannemelijk dat u hiervan niet op de hoogte bent.

Tot slot, kan er geen geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden profiel van een vrouw in een landbouwfamilie te zijn. Uw overleven hangt af van het al dan niet slagen van de oogst, echter uw kennis over de landbouwactiviteiten van zowel uw vader als uw man is erg gering. U geeft aan dat zowel uw man, A.A.O., als uw vader, bonen verkochten. Opnieuw, in plaats van rechtstreeks op de vraag te antwoorden kaatst u de vraag terug (CGVS p. 22). Uw inkomsten hangen af van de oogst, daarom is het duidelijk dat u op zijn minst weet moet hebben over het moment van het oogsten. Op de vraag wanneer de bonen die zowel uw vader als uw man kweekten geoogst worden antwoordt u met een erg ontwijkende zin "Nadat het groeit" (CGVS p. 22). Geconfronteerd met uw vage verklaring zegt u dat groeien gebeurd rond de regenseizoenen Gu en Deyr, maar u heeft het opnieuw niet over oogsten (CGVS p. 22). U geeft aan dat de oogst soms slecht ging. Gevraagd wanneer de laatste slechte oogst was antwoordt u dat u dat niet kan weten want u werkte daar niet (CGVS p. 22). Opnieuw wordt u geconfronteerd met het feit dat uw bron van inkomsten was en u er dus wel degelijk kennis van moest hebben, u zegt ontwijkend dat uw vader oud was en dat uw man, A.A.O., het maar een paar jaar overgenomen had (CGVS p.22). U antwoordt dus niet op de vraag en dit haalt niet weg dat u in uw dertigjarig bestaan altijd een boerendochter geweest bent en nooit een andere leefwereld gekend hebt. Tevens geeft u aan dat, naar uw weten, noch uw vader noch uw man een deel van hun oogst moesten afstaan aan Al Shabaab. U beweert dat uw vader misschien beschermd werd door uw eerste man, een Al Shabaab-lid én dezelfde man die uw vader vermoordde, dit is dus weinig waarschijnlijk (CGVS p.23). Bovendien, volgens de beschikbare informatie op het CGVS is het op zijn minst één maal voorgevallen dat alle inwoners van Galcad belastingen moesten betalen aan Al-Shabaab (zie informatie administratieve dossier).

Uw profiel wordt echter volledig onderuit gehaald door het feit dat u geen weet heeft van erge droogte in de afgelopen jaren (CGVS, p.34). Volgens de beschikbare informatie op het CGVS is uw regio meermaals zwaar getroffen door droogte in de laatste vijf jaar (zie informatie administratieve dossier). Het is dan ook ongeloofwaardig dat u hierover geen doorleefde verklaringen kan afleggen. U ontwijkt de vraag en u bent helemaal niet concreet bent. Aangezien uw leven afhangt van de opbrengst van de oogst is het schier onmogelijk dat u niet meer info kan geven.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving, i.c. Galcad. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya (zie informatie administratieve dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik wijs de Staatssecretaris voor Asiel-en Migratie er op dat u niet naar Somalië teruggestuurd mag worden aangezien u uw afkomst van Somalië niet aannemelijk heeft gemaakt. Bovendien beschikt het Commissariaat over info dat inwoners van Zuid- en Centraal-Somalië momenteel onderhevig zijn aan willekeurig geweld."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 17 februari 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,

de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoekster meent dat zij als analfabete vrouw *“naar haar beste kunnen een omschrijving (heeft) gegeven van haar leefomgeving, van de aantal inwoners en heeft een inschatting gemaakt van de grootte van haar dorp”*.

Zij stelt dat zij wél *“bijzonder veel informatie heeft gegeven omtrent haar leefomgeving, clanstructuur en haar algemene kennis van Somalië en besluit dat zij “een brede kennis heeft van het dagdagelijks leven in haar dorp en in haar leefomgeving”*. Zij benadrukt dat zij *“de prijzen van basisbenodigdheden”* exact kon benoemen.

Verzoekster merkt op *“dat er een misverstand is ontstaan in de vertaling, het begrijpen van de vragen”*, gezien zij tijdens haar gehoor er vaak van uitging *“dat verwerende partij informeerde naar afstanden, omliggende dorpen, hotels...in GALGEDUD en niet GALCAD”*. Zij vermoedt *“dat de tolk ofwel verkeerdelijk de vraag van de protection officer begrepen heeft en GALGEDUD vertaald heeft ipv GALCAD of dat verzoekende partij zelf de tolk verkeerd begrepen heeft en ervan uitging dat hij naar Galgedud informeerde”*.

Verzoekster wijt haar beperkte politieke kennis aan het feit dat zij een huisvrouw was, dat zij nooit naar school is geweest, dat zij zich nooit geïnteresseerd heeft in politiek of conflicten en dat zij nooit betrokken werd in gesprekken over conflicten of politiek. Zij acht het voorts *“niet redelijk van verwerende partij om ervan uit te gaan dat – louter omdat zij tot een van de clans behoort die in een conflict verwickeld is – zij op de hoogte moet zijn van de precieze redenen van de conflicten”*. Voorts benadrukt zij dat zij *“zeer laag begaafd is”* en dat zij duidelijk moeite heeft om te begrijpen wat haar gevraagd werd tijdens haar gehoor.

Ten slotte klaagt verzoekster aan dat de commissaris-generaal *“absoluut niet motiveert rond - en aldus geen rekening heeft gehouden met - het asielrelaas van verzoekende partij”*, terwijl dit relaas volgens haar *“geen enkele inconsistentie of contradictie bevat”*.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing *“te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle

relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart in 1984 geboren te zijn in Galcad, in de provincie Galgaduud, Somalië, en heel haar leven daar te hebben gewoond tot haar vlucht op 20 maart 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 30 jaar in Galcad, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat zij over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, socio-politieke en maatschappelijke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat zij haar herinneringen aan haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoeksters geografische, socio-politieke en maatschappelijke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Zo beweerde verzoekster dat zij in haar dertigjarig bestaan altijd een boerendochter geweest is en nooit een andere leefwereld gekend heeft, gezien zowel haar vader als haar man bonen oogstten verkochten. Zij kon echter niet aangeven wanneer de bonen geoogst worden en stelde slechts vaagweg dat het groeien van de bonen gebeurt rond de regenseizoenen Gu en Deyr (gehoor, p. 22). Dat verzoekster zelfs geen weet bleek te hebben van de erge droogte die haar regio in de afgelopen jaren meermaals trof (gehoor, p. 34), hoewel dit een aanzienlijke invloed zou moeten hebben gehad op het levensonderhoud van haar familie, doet verder afbreuk aan het door haar voorgehouden profiel van vrouw in een landbouwfamilie. Zij stelde voorts dat noch haar vader noch haar man een deel van hun oogst moesten afstaan aan Al Shabaab (gehoor, p. 23), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het minstens één keer is voorgevallen dat alle inwoners van Galcad belastingen moesten betalen aan Al-Shabaab.

2.6. Ook over het dorp Galcad en de omgeving bleek verzoekster onaannemelijk onwetend. Zij kon de grootte van de plaats Galcad niet inschatten (gehoor, p. 20), zij kon geen enkele wijk van Galcad (buiten waar zij woonde) noemen (gehoor, p. 19), zij somde slechts enkele dorpen in de buurt op (gehoor, p. 19), waaronder Ali Afrah en BudBud, dat zij echter verkeerdelijk situeerde (gehoor, p. 19), zij kon geenszins beschrijven wat zij tegenkwam onderweg van en naar referentiepunten, zoals de markten die zij bezocht, in haar dorp (gehoor, p. 20-22), zij kon geen dorp noemen dat iets verder ligt binnen hetzelfde grotere district El Dher (gehoor, p. 34), en zij dacht dat het dorp Masagaweyn, waar de grote weg uit Galcad naar toe loopt, een provincie was (gehoor, p. 34).

2.7. De uitleg in het verzoekschrift *“dat er een misverstand is ontstaan in de vertaling, het begrijpen van de vragen”*, gezien zij tijdens haar gehoor er vaak van uitging *“dat verwerende partij informeerde naar afstanden, omliggende dorpen, hotels...in GALGEDUD en niet GALCAD”*, en *“dat de tolk ofwel verkeerdelijk de vraag van de protection officer begrepen heeft en GALGEDUD vertaald heeft ipv GALCAD of dat verzoekende partij zelf de tolk verkeerd begrepen heeft en ervan uitging dat hij naar Galgedud informeerde”*, kan niet blijken uit het administratief dossier. De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal

werd aan verzoekster tweemaal uitdrukkelijk gevraagd of zij de tolk begreep, waarop zij telkens bevestigend antwoordde (gehoor, p. 2, 35), en kreeg zij op het einde de gelegenheid opmerkingen te maken, maar liet zowel zij als haar advocaat na enige bedenkingen te formuleren omtrent de communicatie met de tolk. Hoe dan ook blijkt uit het gehoorverslag dat verzoekster, de tolk en de *“protection officer”* wel degelijk het verschil tussen Galcad en Galgeduud konden communiceren (gehoor, p. 19-22), bijvoorbeeld wanneer verzoekster stelde: *“Ze hebben geprobeerd in Galcad een vliegveld te bouwen, mensen van Europa, maar dat is niet gelukt, daarom vallen we nog onder Galgaduud.”* (gehoor, p. 19). Waar in het verzoekschrift nog verwezen wordt naar bladzijde 20 van het gehoorverslag, stelt de Raad vast dat verzoekster ondervraagd werd over de ligging van het hotel dat zij vermeldde en dat zij dienaangaande aangaf *“Ja, dat kan, het is ver, ik ben er eigenlijk nog nooit binnengewoest.”* (gehoor, p. 20), waaruit dus opgemaakt kan worden dat zij bedoelde nog nooit in het hotel te zijn geweest. Uit de overige vragen en antwoorden over verzoeksters geografische kennis van Galcad en omgeving kan evenmin worden afgeleid dat zij verkeerdelijk dacht dat haar over Galgeduud gevraagd werd (gehoor, p. 19-22). Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter het vermoeden te uiten *“dat de tolk ofwel verkeerdelijk de vraag van de protection officer begrepen heeft en GALGEDUD vertaald heeft ipv GALCAD of dat verzoekende partij zelf de tolk verkeerd begrepen heeft en ervan uitging dat hij naar Galgedud informeerde”*. Verzoekster toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.8. Ten slotte had verzoekster ook slechts vage en beperkte kennis over de lokale machtshebbers en de (veiligheids)situatie in haar regio. Zij kon geen eenduidige coherente antwoorden geven op de vragen over de opeenvolgende machthebbers (gehoor, p. 18) en zij wist niet wanneer Abdirachid aan de macht was, noch wie er ten tijde van Siad Barre de macht had in Galcad, noch in welke periode de Islamitische Rechtbanken het voor het zeggen hadden. Zij verklaarde verkeerdelijk dat Kabo Kutukade als sinds 2007 de leider was van Al Shabab in Galcad (gehoor, p. 12), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Kabo Kutukade slechts in 2010 werd aangesteld als algemeen hoofd van de Galgaduud regio voor Al-Shabaab. Buiten haar man en Kabo Kutukade (gehoor, p. 12) kon zij geen namen van leden van Al-Shabaab noemen (gehoor, p. 23), hoewel zij volgens haar verklaringen samenleefde met een Al Shabaablid, door dezelfde man 15 dagen vastgehouden werd in een Al Shabaab-kamp en door leden van Al Shabaab verzorgd werd voor haar verwondingen en miskraam (gehoor, p. 29). Ook bleek zij onwetend over het verschil tussen Al Shabab en Ahlu Sunna Wal Jama'ah (gehoor, p. 7) en meende zij dat het laatste conflict in 2010 (gehoor, p. 7) was, terwijl de informatie in het administratief dossier stelt dat er in 2012 nog een conflict was tussen Alhu Sunna en Al Shabaab en dat in 2013 er een conflict was tussen inwoners en Al Shabaab. Dat verzoekster een huisvrouw was, dat zij nooit naar school is geweest, dat zij zich nooit geïnteresseerd heeft in politiek of conflicten en dat zij nooit betrokken werd in gesprekken over conflicten of politiek, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift, kan een dergelijke onwetendheid niet verschonen en bovendien op zich reeds een indicatie dat verzoekster niet van Somalië afkomstig is. Van verzoekster, een 30-jarige vrouw, kan immers verwacht worden dat zij de opeenvolgende machthebbers en krijgsheren - desnoods niet chronologisch, noch volledig - kan toelichten, weet wie zij moet vrezen en naar wie haar familie de professionele activiteiten dient aan te passen. Verzoekster zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke de milities/krijgsheren/groeperingen haar regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal is. Dat verzoekster voorts amper iets kon vertellen over het conflict tussen twee subclans van de Abgal, Ali Kaaf en Diblawe (gehoor, p. 6), is eveneens geheel onaannemelijk, gezien zij zelf tot de Ali Kaaf behoort. Voorts kan slechts blijken dat verzoekster een profiel van ongeletterde huisvrouw die steeds binnenblijft aanmeet om haar onwetendheid toe te dekken. Echter, verzoekster is een boerendochter en komt dus op zich reeds buiten, zij nam deel aan de sociale gemeenschap, is eenmaal gescheiden en tweemaal gehuwd en heeft kinderen gehad. Dat dit allemaal buiten de clan, het dorp en de sociale gemeenschap kon gebeuren is een bouté, ongefundeerde bewering.

2.9. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat zij wél *“bijzonder veel informatie heeft gegeven omtrent haar leefomgeving, clanstructuur en haar algemene kennis van Somalië en besluit dat zij “een brede kennis heeft van het dagdagelijks leven in haar dorp en in haar leefomgeving”* en dat zij *“de prijzen van basisbenodigdheden”* exact kon benoemen, benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden verzoeksters herkomst uit haar beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van haar eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals de wijken in haar dorp, de weg die zij neemt naar de markt, de conflicten waarin haar clan verwickeld zat, de oogsttijden van bonen en de droogte in haar regio -, terwijl zij wel op andere punten op theoretische wijze kon

antwoorden - zoals dorpen in de buurt en prijzen van suiker en rijst -. Dit ondergraaft verder haar herkomst gezien het niet aannemelijk is dat zij wel theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in haar dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.10. Gelet op het voorgaande kan evenmin worden aangenomen dat verzoekster “*zeer laag begaafd is*” en dat zij moeite heeft om te begrijpen wat haar gevraagd werd tijdens haar gehoor, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift. De Raad benadrukt dat wordt aangetoond dat de beweerde “*lage begaafdheid*”, inhoudt dat verzoekster verhinderd zou zijn haar directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Hoe dan ook er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekster op het Commissariaat-generaal wel bepaalde theoretische elementen kon weergeven, maar niet kon antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met haar eigen leven. Dit wijst geenszins op een beperkte begaafdheid, maar integendeel op de mogelijkheid om kennis in te studeren enerzijds en het bewust ontwijken van bepaalde vragen anderzijds.

2.11. Uit voorgaande kan slechts worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Galcad, in de provincie Galgaduud, Somalië, en er ook niet heeft gewoond. De beweerde problemen die verzoekster aldaar gekend zou hebben - met haar ex-man en Al Shabaab -, hebben dan ook geen grond.

2.12. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoot noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Galcad, Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.15. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Galcad, Somalië, niet aantoot, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Galcad, Somalië.

2.16. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.17. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK